No. 131. 1842.

GEWOON TE ZEGELEN

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 2 November.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Boekbeschouwing.

Over de hervorming van ons kiesstelsel door Mr. J. R. Thorbecke, Leiden bij P. H. van den Heuvell, 1842.

(Vervolg van onze vorige.)

grondwet vordert kiezers-collegien in de steden, de stemgeregtigden verkozen. Men kan dus, ig zij niet gewijzigd is, dit overtollige rad niet emen. Doch wat men kan, is het misbruik, so het aanleiding geeft, voortaan verhinderen, de kiezers-collegien veel talrijker te maken, dan zijn. *Dit verbiedt de grondwet niet.*

Hoogleeraar zegt zelf: (bladz. 86.)

"De kiezers-collegien zijn een, den gemeentelij geest zóó verlammende toestel, dat de wet t doen wat zij kan, om er het nadeel van te peren."

nu, meent de Hoogleeraar, zou ook kunnen ieden, door de stemgeregtigden toe te laten, de s *uit hun midden* te kiezen, doch hun daaren de voorwaarden van langere, twee- of drie inwoning als *gezeten burgers* op te leggen. tot lid van den raad te kunnen worden benoemd, meent Z. H. G., des noods, een wat hoogere , echter niet te hoog, zoodat niet alleen rijken gekozen worden, — voor de kiesbaren tot elrekking kunnen worden bepaald.

j hebben noch tegen het eene noch tegen het e overwegende bedenking, doch kunnen er het gevolg niet van bevroeden.

zijn meerdere steden, waar, hoe langer de burger ont, zoo hij geen eenigzins beduidend kapitaal hoe armer hij wordt. Heeft men däär, in dien nd, eene drie-jarige *langere* inwoning, dan zal niet zulk een goed gezeten burger meer zijn, or drie jaren; en wat geeft dan die voorwaarde waarborg? Overigens, ook bij het stellen van tamelijk hoogen census voor de verkiesbaren adslid, zou men daarin geenen waarborg bezitten de keuze van volstrekt ongeschikte en zelfs egde personen: want de zoodanigen zijn er nog en, die, des ongeacht, een vrij groot bedrag irecte belastingen opbrengen *moeten*.

e beide voorgestelde middelen, als hoogst onzein derzelver resultaten, kunnen dus niet als lijke *herstelmiddelen* worden beschouwd.

vrijheid der stemgeregtigden, tot het benoemen iezers *uit hun midden*, zal in wezenlijkheid verandering, en dus ook geene verbetering te brengen: want de ondervinding van alle gewone heeft het geleerd, en de Hoogleeraar stemt het elijk MONTESQUIEU het ook reeds deed opmerken: t volk, tot het doen van keuzen geroepen, uit de hoogere klassen der maatschappij kiest, nimmer personen uit deszelfs midden tot de igheden verheft. Hier dus meerdere vrijheid gen eigenlijk *niets* geven.

r het groote gebrek, in de thans bestaande kiesien, is: dat zij te weinig leden tellen. In eene n ruim 15,000 zielen, zoo als Middelburg, waar irca 300 burgers bevinden, bevoegd om in het *ollegie* zitting te hebben, bestaat het kies uit niet meer dan 30 kiezers; en, wanneer e keuze te doen is, mogen van die 30, zoo n opgekomen zijn, nog slechts 15 hunne stem ngen. De andere, niet door het lot aangewezen *verlaten de vergadering*. De Burgemeester regtswege voorzitter van de 15 kiezers. Er er echter nog minder zijn, b. v. tot 9 toe, er slechts 18 kiezers zijn opgekomen, en kiezen die 9 personen, altijd onder voorzitting Burgemeester, het nieuwe raad-lid, terwijl er 300 *kiesbevoegden* en 1008 *stemgeregtigden* in aanwezig zijn.

eze proportie nu niet veel te gering? Wordt rdoor niet veel te gemakkelijk, invloed uit nen op de keuzen? En zulks te gemakkelijwanneer men onder de dertig kiezers aantreft: Gouverneur der provincie, tevens voorzitter vinciale Staten.

Den griffier der Staten, tevens voorzitter der Bed-

Den Burgemeester der stad, tevens voorzitter van het kies-collegie, lid der Ridderschap en lid der Provinciale Staten.

De beide Wethouders.

Vijf raadsleden, en nog één oud-lid, nu lid der Provinciale Staten.

Twee leden der Tweede Kamer, en één oud-lid.

Drie leden der Gedeputeerde Staten.

Twee leden der Provinciale Staten.

Een Procureur-Generaal.

Drie raden in het Provinciaal Geregtshof.

Een regter.

Twee oud-*ontvangers*, en eindelijk:

VIER BURGERS, *zich alleen met handel of andere industrie bezig houdende.*

Waarlijk, wanneer een vreemdeling deze lijst zag van degenen, welke geroepen worden, om, *in naam der gansche burgery*, hare regenten te verkiezen, dan zou hij moeten denken, dat wij een volk, eene burgerschap, van louter posten bekleeders uitmaakten, dat er althans maar een groot achtste deel burgers gevonden werd, die van wat anders leefden; dat hier alleen de mannen met ambten stad en land moesten in stand houden en doen bloeijen, en de burgers van handel, landbouw, of andere bedrijven hunne belangen niet beter wisten te doen vertegenwoordigen, dan door mannen *met posten bekleed*.

Wij vragen het: een kiesstelsel, hetwelk middelen aanbiedt, om, reeds op de eerste sport van een veeltrappig verkiezingsstelsel, louter mannen te plaatsen, waarvan de meesten later nog in onderscheidene hoogere betrekkingen eenen nog veel gewigtiger invloed op den politieken gang der zaken kunnen uitoefenen, of zulk een kiesstelsel den eigenlijken burger, den nuttigen producteur, en zijne regten en belangen op het oog heeft, dan wel of het niet voor dezen in volle waarachtigheid een wassen neus, en zulk een kiesstelsel niet zoo juist mogelijk berekend is, om *de oligarchie*, de regering van *eenige weinigen*, die overal de hand in hebben, te vestigen? en of de schrandere KEMPER geen gelijk had, toen hij zijnen Vorst tegen de heillooze gevolgen van het stelsel, bij de grondwet van 1814 en ook bij die van 1815 op dit stuk gevestigd, te waarschuwen? Het gaat te Middelburg zeker te dezen aanzien al *zeer erg* toe. Het loopt, zoo als men zegt, de spuigaten uit; en de schrijvers der *Vlissingsche Courant* zouden alle populariteit, (alle volksgezindheid) moeten hebben uitgeschud, indien zij, kennis dragende, hoever men in genoemde hoofdstad meent te kunnen en te durven gaan, daarop niet eens eindelijk met krachtigen ernst de aandacht vestigden. Het is mogelijk, dat andere steden gelijke voorbeelden kunnen aanbieden van het stelselmatig, van het door vereenigde Aristocratische krachten bewerkte terugzetten der eigenlijke gezeten burgerlieden van de uitoefening van het regt, om *mede* hunne regenten te helpen kiezen; maar erger dan in Middelburg kunnen wij, in gemoede gesproken, niet gelooven, dat het ergens wezen kan.

Moeten de *raadsleden* eene keuze doen van een lid der Provinciale Staten; 8 à 9 personen van het raads-collegie van 15 leden, (Burgemeester en Wethouders daaronder begrepen,) die reeds in het kiezers-collegie zamen werkten, ontmoeten elkander hier weder, en kiezen nu ook voor eenen hoogeren stand.

Moeten de Provinciale Staten leden voor de Staten-Generaal kiezen, de Gouverneur, als voorzitter, ontmoet hier wederom onderscheidene personen, met welke hij reeds op de tweede sport van de kiesladder de belangen der burgerij te zamen behartigde. Ook de Burgemeester verschijnt hier weder.

Zóó met de ridderschap, wanneer deze leden voor de Provinciale Staten zal kiezen.

Däär vindt men, als voorzitter, den *kiezer* voor den stedelijken stand en Griffier der Staten, ook weder den Burgemeester met zijne raadsleden en kiezers; en zóó zit dit kleine gezelschap van *regeerders en kiezers* zóó digt in een geweven, zóó compact, zóó gesloten, dat het, even als een goedgevormd carré in de krijgskunst, onmogelijk maakt, dat er iemand in plaats vinden, die aan hetzelve niet, als een broeder der orde, van ganscher harte welkom is. Van däär dan ook, dat men däär ter stede steeds van te voren weet en hoort verhalen, welke persoon voor deze of gene betrekking *zal* benoemd worden.

Men zal hier weder met de flaauwe uitvlugt voor dat zich eene *oligarchie* vorme, door dat zij geen of geen doelmatig gebruik van hun stemregt maken. Maar de schuld ligt juist däär, dat het kiesregt niet is ingerigt naar den geest, de wenschen, het karakter, de zeden, de behoeften der burgers; en nu is de vraag, zoo *dit* gebleken is, en het bestaan *der oligarchie* tevens; moet men nu die gebreken laten bestaan of verhelpen?

Wij gelooven, dat de Staat, dat het gouvernement, in het belang hunner eigene veiligheid, tot het laatste heilig en dringend verpligt zijn. Maar hoe? Maak, vooreerst, de kies-collegien veel talrijker, zoodat geene negen personen, met den Burgemeester aan het hoofd, beslissen, wie er raadslid zijn zal.

Er zijn nu, om bij het voorbeeld van *Middelburg* te blijven, 1008 stemgeregtigden, zoo de opgaaf van den Hoogleeraar juist is. Dat getal zal veel grooter worden, wanneer het patentregt mede in aanmerking komt, waartoe alle grond bestaat. Wordt het al te groot, en mag men *dan* niet alle burgers, die f 3 belasting betalen, geschikt meer achten, om te kiezen, of welgesteld genoeg, om zich niet te laten omkoopen, — zoo als Rogeland ons daarvan tallooze voorbeelden aanbiedt; — men verhooge dan in evenredigheid den census. Doch men geve hier ook, zoo als door den heer HOGENDORP VAN LIMBURG was voorgesteld, niet maar alleen de Aristocratie van *het geld*, van *het bezit*, maar ook die van *het verstand* zekere mate van invloed. Er zijn betrekkingen in de maatschappij, welke bijna onvermijdelijk zóódanigen graad van beschaving vorderen, dat hij die die betrekkingen bekleedt, voor 't minst geschikt moet gerekend worden om mede *te stemmen*.

Als zoodanig moeten beschouwd worden allen, die den doctorgraad aan een onzer Hoogescholen verkregen hebben. Gerustelijk kon men er ook onder betrekken de *schoolonderwyzers* van zekeren rang, de *Notarissen*, de *Procureurs*, ook zonder akademischen graad.

Doch daarna geve men ten minste aan die stemgeregtigden eenigen stelligen, *wezenlyken* invloed op de benoeming van kiezers. Dat 10 stemgeregtigden, bij het lot tot stem-vergaderingen te vormen, *uit hun midden*, zich éénen vertegenwoordiger verkiezen, welke, in de vergadering van kiezers overgegaan, medewerkt tot de verkiezing van raadsleden.

Vreest men hier gevaar voor onwaardige kiezers? Mag men niet op grond der ervaring verwachten, dat steeds de meest waardige en invloedhebbende der tien zal gekozen worden? en zou het niet eene overdrevene vrees zijn, dat, onder de tien, zich niet één burger zou bevinden, genoegzaam geschikt om, met nog 99 andere kiezers, een stedelijk raadslid te helpen benoemen? Maar al bestond dit wezenlijk toevallige, nu of dan, het zou eene uitzondering zijn, en zeker zou steeds verre weg de grootste meerderheid der stem-collegien geschikte en bevoegde kiezers uit hun midden afvaardigen.

Hierbij vervielen dan alle knoeperijen, in het groot altans. Elk collegie zou zijnen man leveren, doch ook zeker één. Een liefhebber voor de betrekking van kiezer, zou in zijn collegie de meest waardige moeten zijn, *of* den meesten zedelijken invloed uitoefenen, of zoo neen, dan zou hij eene sterke partij tegen over zich hebben, in hem, wiens verdiensten in dit opzigt grooter waren en die op dit kleine terrein dan ligter zijne intrigues zou kunnen gadeslaan en verijdelen. Men houde wel in het oog, dat in zulk een collegie geene ⅔ der leden *ambtenaren* van gewigt zijn zouden, gereed om aan de wenken van de twee of drie *meest* gewigtige ambtenaren te gehoorzamen. Vrees voor schade, bij het uitbrengen eener onaflhankelijke stem, kon hier dan in veel geringere mate bestaan.

Zulke, door het lot aangewezene collegien zouden ook ongetwijfeld bevorderlijk moeten zijn, om toenadering, tot, om bekendheid met de burgers van verschillende klassen te weeg te brengen; om burgerzin, om nationaal gevoel te wekken, ja zelfs om eergevoel en beschaving te bevorderen.

Een lid der Aristocratie, door acht of negen *burgerlyke* medeleden verkozen, (en elk jaar zou men bij eene geregelde aftreding van ⅓ der kiezers, een aantal nieuwe verbindingen van dezen aard zien plaats grijpen;) zou voor 't minst eenige erkentelijkheid, eenige welwillendheid aan die burgerlijken meenen schuldig te

zijn. Nu, daarentegen, zijn het zijne *pairs*, die *hem* verkiezen, gelijk hij op zijne beurt *hen* verkiest. Nu zijn de gezeten burgers, voor den man der Aristocratie, eene *nul* in het cijfer: hij heeft hen *in niets* noodig; zij kunnen hem schaden noch bevoordeelen: hij beschouwt hen daarom veelal, *als bestonden zy niet.*

Dat wekken van burgerzin, van toenadering en bekendheid der burgers van verschillende klassen tot en met elkander, beschouwen wij intusschen als eene volstrekte noodzakelijkheid, als een onontbeerlijk geneesmiddel voor het kleine Nederland, als waardoor het alleen vereenigd en sterk, en tot eene bloeijende *nationaliteit* gebragt kan worden.

Op 10 stemgeregtigden één kiezer, dat zou op eene bevolking van 15.000 zielen, met 1008 stemgeregtigden, ongeveer 100 kiezers geven, en dat getal ware niet te groot: het ware 1 kiezer op 150 zielen.

De heer T. meldt ons, op bl. 88, dat zelfs in onderscheidene steden van Duitschland deze maatstaf gevolgd wordt; en dáár wordt in vele plaatsen daarenboven het stedelijk stemregt ligter verkregen, dan hier te lande. Waar echter Z. H Gel. een getal van *drie* kiezers voor één raadslid toereikend beschouwt, daar moeten wij, op grond der treurige ervaring, welke o. a. *de stad Middelburg* ons aanbiedt, (en in vele andere plaatsen is het weinig beter.) van Z. H. Gel. in gevoelen verschillen. Binnen die stad zijn 12 raadsleden, dat zou zijn 36 kiezers; er zijn er nu 30, en wij hebben gezien, dat de meesten dubbele of drievoudige kiezers zijn. Dat h. v. de mannen, die de stedelijke, provinciale en rijks-wetgeving moeten tot stand brengen, *ook* van de eerste en tweede sport af aan bepalen, aan welke mannen en aan welke *niet*, daartoe de baan zal worden geopend. *Dan* blijven wij derhalve in het stelsel, hetwelk regelregt de *oligarchie, de regering van weinigen*, in de hand werkt en constitueert. Op 36 personen valt het nog veel te gemakkelijk, voor een gesloten ligchaam van magthebbenden, op onderscheidene wijze, invloed uit te oefenen, om zulk een klein getal raadzaam te kunnen achten.

De periodieke aftreding der raadsleden, ofschoon een der voornaamste bestanddeelen ook van *ons* stelsel van redding en verbetering uitmakende, redt en helpt ons niet, wanneer de kiezers *het kleine compacte ligchaam der oligarchie zyn kunnen.* Men zal, even als nu, zonder eenen prophetischen geest te bezitten, kunnen voorspellen, dat de *oude* mannen, wie zij ook wezen mogen, zullen herkozen worden, ten ware zij het bij *dat* ligchaam mogten hebben verkorven.

Een verstandig Minister kome derhalve niet met de bewering ter bane, dat alleen zoodanige periodieke aftreding, zonder eene algeheele wijziging van het kiezers-collegie, de bestaande, diep gevoelde bezwaren zoude opheffen.

Ook de door den Hoogleeraar voorgestelde uitsluiting der leden van het stedelijk bestuur, als kiezers, redt ons niet van de *oligarchie.* Die kiezers zullen dan broeders, zwagers, zoons of neven of des noods afhankelijke personen, oogendienaren der oligarchie zijn, en men zal blijven staan, waar men nu staat. Daarom, niettemin, achten wij de uitsluiting billijk en regtvaardig. Dubbele of drievoudige invloed, bij enkele personen, moet zooveel mogelijk worden geweerd.

(*Het vervolg hierna.*)

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 25. October. De ontvangst van HH. KK. HH. den Erfgrootvorst en de Erfgrootvorstin *van Saksen Weimar*, den 22. dezer te Weimar is zeer luisterrijk geweest. Een uur van de stad werden zij verwelkomd door een twintigtal jonge meisjes, in de kleeding van de onderscheidene Nederlandsche gewesten. Hier nam de plegtige optogt een aanvang, geopend door eene afdeeling husaren, de burgerwacht, muziek, landlieden, enz. Aan de poort der stad werd het Vorstelijk paar door den raad der stad begroet en overal met gejuich verwelkomd.

— In een stadje in Saksen komt een welbekend persoon in eene herberg alwaar hij meermalen kwam, en schiet op den eersten den besten een pistool af. Hij wordt als moordenaar gegrepen en voor den regter gebragt, wien hij verklaart, dat hij een moord had willen plegen uit vrees van levend begraven te worden indien hij eens kwam te sterven, en hij liever verkoos, onthoofd of opgehangen te worden, dewijl hij dan zeker van zijne zaak was. De persoon, op wien hij het schot gedaan heeft, is slechts gewond en zal waarschijnlijk herstellen. Het was een *idée fixe* bij dien man geworden, daar hij elk oogenblik beweerde, dat de meeste menschen levend werden begraven. Hij is tot opsluiting veroordeeld.

ENGELAND.

LONDEN, den 26. October. Door den storm, die in den nacht tusschen laatstleden Zaturdag en Zondag gewoed heeft, is vooral ter hoogte van Ramsgate groote schade veroorzaakt. Onder de schepen welke totaal verongelukt zijn behoort het driemastschip Hope, dat te Londen te huis behoort, en van Quebec terug kwam. Met moeite heeft men de equipage kunnen redden, maar is niet zoo gelukkig geslaagd met die van het barkschip Nancij, welke vermoedelijk tot op den laatsten man is omgekomen. De Belgische corvet Courette heeft men ter naauwernood, en niet zonder beduidende schade, kunnen redden. Ook op andere punten der kust zijn stukken van vaartuigen aangespoeld.

— Men heeft geene nieuwe berigten uit China, maar een brief, den 30. Januarij uit Chusan geschreven, geeft geene gunstige vooruitzigten op een spoedig herstel van den vrede en maakt daar te boven gewag van eene verandering, nu onlangs door de Chinezen in hunne wijs van oorlogsvoering aangenomen, die hoogst ontrustend voor den goeden uitslag onzer ondernemingen in dat land zou kunnen worden. De schrijver, die een geneeskundige der armée schijnt te zijn, zegt: «Er is thans minder waarschijnlijkheid van vrede, dan den eersten dag toen wij van Hong-Kong oprukten. De Chinesche regering schijnt eene nieuwe staatkunde te hebben aangenomen: zij onthoudt zich van alle onderhandeling en doet hare verdedigingspunten ontruimen, naar mate wij voortdringen. Versterkingen van Europesche troepen worden hier dagelijks verwacht, en wanneer zij gekomen zijn, wil men Hong-chou-foe en Nankin aangrijpen, vervolgens, omstreeks de helft van April Noordwaarts trekken, aan den mond van de Peiho landen en aanrukken op Pekin. Ik vrees, dat de onderneming droevelijk zal mislukken; en, naar de kennis welke wij van dat gedeelte des lands bezitten — het is zeer vlak en uiterst ongezond — kan er geen twijfel aan zijn, of ziekten zullen ons veel volk doen verliezen. Zelfs al bereikten wij Pekin, zoo heeft de keizer nog steeds Tartarije achter zich, waarheen hij wijken kan, en hem te volgen is eene onmogelijkheid: dus zal ons doel in het nemen eener stad, welke wij toch niet behouden kunnen, verijdeld en onze magt verzwakt en ontmoedigd zijn." — Gunstiger drukt de schrijver zich uit omtrent de bereidwilligheid der inwoners van het land, om gemeenschap met onze troepen te houden. «Het volk hier brengt zonder weerzin of vrees ossen en varkens te koop, en onze markt wordt ruimschoots van hoenders, eendvogels, menigerlei visch en alle soorten van keukengroente en van fruiten, tegen matige prijzen voorzien. Fezanten, hout- en watersnippen en talingen zijn er in overvloed voorhanden geweest, China is in waarheid rijk aan alle voortbrengselen, beide van het dieren- en plantenrijk."

— Te Londen is weder een plan om de landengte van Panama te kanaliseren.

— Zeshonderd dames te Dublin hebben 't gebruik van *gin* en *brandy* vaarwel gezegd.

BELGIE.

— Volgens *l'Indépendant* bevat het tusschen Nederland en België gesloten traktaat 70 of 71 artikelen, en is hetzelve verdeeld in drie hoofdafdeelingen, bij welke geregeld worden:

1°. Al wat de grensscheiding betreft;

2°. De aangelegenheden der vaart op de rivieren;

3°. De finantieële kwestiën, in het traktaat van 1839 vervat.

Ten opzigte van het eerste punt, wordt onder anderen als regt gehandhaafd het *statu quo* te Martelange (in het Luxemburgsche): het dorp verblijft aan België, maar met uitzondering der acht huizen aan den weg van Rastogne naar Arlon, die tot het groothertogdom behooren en aan hetzelve verblijven.

Ook de 2e hoofd-afdeeling bevestigt de reeds getroffen schikkingen omtrent de Schelde; dezelve regelt voorts al wat de binnenwateren, het Kanaal van Terneuze en de Maas betreft.

De 3e hoofd-afdeeling, die omtrent finantiën, zou onder anderen de volgende bepalingen bevatten.

De rente van vijf millioen gulden, door het Londensche Conferentie ten laste van België gebragt, wordt in vijf kategorien gesplitst. Hetgene in die renten den prijs van handelsvoordeelen vertegenwoordigt (nagenoeg *f* 400,000) wordt in perpetuele renten gevestigd. België zal die som jaarlijks aan het Koningrijk der Nederlanden betalen. Voorts is er bedongen eene eerste overschrijving van *f* 600,000 van het grootboek der openbare schuld te Brussel, voor de renten, die ten behoeve van Belgische instellingen zijn ingeschreven en voor de teruggave van al de bijzondere fondsen, die zich in Holland bevonden, onder anderen het fonds van landbouw. Voor het overige zal er insgelijks overschrijving zijn. Het Belgische gouvernement behoudt even wel aan zich het kapitaliseren van een gedeelte van de schuld, ter concurrentie van twee millioen gulden; dit is eene faculteit, van welke het binnen eenen bepaalden termijn vermag gebruik te maken.

Ook bestaat er eene schikking, volgens welke de Algemeene Maatschappij zich jegens de beide partijen kwijt van hetgeene zij, om het even uit welken hoofde, verschuldigd is, en alzoo van hetgene er zich bij den voormaligen 's Rijks-kassier in kas bevond, van hare dotatie en van hetgene zij in 1849 op de rekening der hoofdsom moest betalen.

De *Indépendant* verneemt dat België, ten gevolge dezer overeenkomst, in het bezit hersteld wordt van het woud van Soignies. Voor het overnemen van het paleis te Brussel, bekend onder de benaming van paleis van den Prins *van Oranje*, van het paveljoen en het park van Terveuren, van het hôtel op de Place-Royale te Brussel, en eindelijk van al wat de Koning der Nederlanden in België zou kunnen bezitten, zal drie millioen gulden worden betaalt.

Ook gelooft de *Indépendant*, dat er eene overeenkomst van binnenlandsche scheepvaart getroffen is, volgens welke de Belgische vaartuigen aan geene andere of zwaardere regten dan de Nederlandsche onderworpen zullen kunnen worden; hetgeen vooral van invloed op het vervoer der Luiksche kolen zou zijn.

— De heer *Schayes* heeft bij eene oude bagijn van St. Truijen, onder eenen hoop oude boeken, welke hij van haar kocht, het zesde nu bekende Exemplaar van den eersten bijbel gevonden, welke te Mentz gedrukt is. Een exemplaar daarvan werd door *Lodewyk XVIII* voor den aanzienlijke prijs van 20,000 francs (*f* 9500) gekocht.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 27. October. Gisteren nacht, omtrent twee ure, is brand ontstaan in het wagenhuis der tweede woning aan de Beeklaan, in de nabijheid dezer residentie. Gelukkig woei de wind, die zeer hevig was, van de woning af, waardoor zij is behouden geb[...] doch het wagenhuis, met al wat het bevatte, twe[...] kens enz., zijn eene prooi der vlammen geworden[...] namelijk moet bij dezen brand betreurd worden, da[t] onder de puinhoopen van het wagenhuis het verbra[...] gansch misvormde lijk eener vrouw gevonden heeft, wier aanzijn op die plaats aan de bewoners van het [...] gelegen huis niets bekend was. Hoe deze ongeluk[kige] aldaar gekomen en op welk eene wijze de brand ont[staan] is, weet men tot dus verre niet met zekerheid, [...] wordt daaromtrent een ijverig onderzoek gedaan.

's GRAVENHAGE, den 29. October. Men verne[emt] dat in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Gen[eraal] met gesloten deuren, van 26. dezer, door den hee[r] *P. C. Schooneveld*, een voorstel gedaan is tot wij[ziging] van de art. 91 en 93 van het Reglement van ord[e der] Kamer.

— Van den Helder schrijft men van den 27. Oct[.] Den 31 dezer zal bij gunstig weder de Palembang [...] hier naar Java uitzeilen.

— De Minister van finantien, de heer *Rochussen* [is] uit 's Gravenhage te Berlijn aangekomen.

— De overstrooming te Ceuta (Spanje) is zoo toegeno[men] dat op sommige straten 10 voet water staat. De land[en] zijn in den geheelen omtrek verwoest.

MENGELINGEN.

ALLERLEI.

—

Er bestaat te *Condé* eene fabriek van touwen uit [...] vervaardigd; dezelve vervangen ten volle de kostba[re] zware kabels van hennip. De ingenieur Combes [...] berigt, dat dezelve, wat de prijs en duurzaamheid be[treft] tegen de oude kabels staat als 100 tot 12; in deze[lve is] ook hennip ingewerkt, niet alleen om de lenighe[id te] bevorderen en te beletten dat de ijzerdraden elka[nder] raken maar ook om daardoor dezelve dikker te ma[ken] daar anders de dunte opmerkelijk zou zijn; zulk een [...] wordt berekend een gewigt te kunnen dragen van 50[...] kilogrammen (Ned. ponden), en is niet dikker dan [...] gewoon touw, waarmede men gewoonlijk water put.

—

Als eene proeve van het bijgeloof in de middeleeu[wen] strekke het volgende: — Aan sommige edelgesteente[n en] metalen kende men destijds eene bijzondere heilzaam[e ...] kende kracht toe. Men geloofde, dat de smaragd [den] mensch kuischheid verleende; de agaat, welsprekendh[eid;] de amethist, matigheid; de jaspis, sterkte; de o[...] schoonheid; de saphyr, vrede; de koralen besch[ermden] tegen den bliksem; de turkozen, aan den vinger gedra[gen,] verbleekten, wanneer de geliefde ontrouw werd, of w[an]neer hij, die ze droeg, door eenig gevaar of ong[eluk] bedreigd werd; de chalcedon beveiligde tegen alle in[...] ding; de karbonkel tegen spoken; de kattenoogen te[gen] blindheid; de chryroliden tegen gevaarlijke drift; de s[...] denix tegen droefgeestigheid; de topaas tegen kranki[nz]nigheid; en echt kristal berste, wanneer er vergift in [den] drank gemengd werd. Het geloof aan deze eigenschap[pen] bleef men onverzettelijk voeden, hoe dikwijls ook de [on]dervinding de waarheid daarvan had gelogenstraft.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel geteekend Sidnieh, zal zoo spoedig mog[elijk] geplaatst worden.

ADVERTENTIEN.

§ § § VERKOOPING op Vrijdag den 11 Novem[ber] 1842, des namiddags om 3 uren precies, [in] de Societeit *La Belle Alliance*, aan de Hz[...] Brug te Vlissingen, ten overstaan van den Notaris *VAN DER SWALME*:

1°. Van een HUIS en ERVE, staande en gele[gen] binnen gemelde Stad, in het Groenewoud, W[ij]k H. No. 23, kadaster E. No. 399, laatst bew[oond] bij den Heer *JACOBUS DERCKSEN*.

2°. Van een KOOPBRIEF en OBLIGATOIRE AC[TE] dato 15 Januarij 1827, groot *f* 500.— à 5 p[Ct.] gevestigd op een Huis te Middelburg, in [de] Lange St. Pieterstraat, Wijk A. No. 75, kad[as]ter B. No. 632, genaamd *Het Prieel van Ro[...]* behoorende aan den Boedel van *HEND[...] DORMAAR*.

Zijnde het Huis te Vlissingen twee dagen vóór [de] Verkooping voor een ieder te zien, en omtrent alles [...] der informatien te bekomen ten Kantore van geme[lden] Notaris.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 1 November. Sedert den 29 Oct. zijn a[...] ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Acajus, C. W. Lindeboom, Marseille, stukgoed; Le j[...] Antoine, L. van den Heuvel, Rotterdam, suiker, The Geo[...] J. Toogood, Grimsly, haver; Fritheoff, M. Hanson, Co[...] stukgoed; Duke of Wellington, R. Maur, Straalsund, g[...] Philotea, H. H. Kramer, Riga, lijnzaad en tonnen; Sylph[...] H. Fonnissen, Odessa, tarwe en wol; Wilson, J. Slouf, Co[...] potasch; Diana, C. Korff, Aarhuus, haver; Christian, J. Step[...] Londen, tarwe, Carl Johann, N. Anderson, Sundswald, de[...] de Courier, C. Fiemann, Odensee, garst; Regia, J. Spe[...] Koningsbergen, raapzaad, Herald, C. Stehr, St. Petersb[urg,] lijnzaad; Henriette, H. R. Rhöiulender, Kjivtemunde, rog[...]

Voor Vlissingen bestemd:

The Harvest, C. Mitchense, Sunderland, steenkolen.

Voor Gend bestemd:

August, P. Kerkhoven, Riga, lijnzaad; Louise, F. Ja[...] Riga, houtwaren.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.